

„W żłóbku betlejemskim
objawia się miłość Boga
bardziej niż
w najwspanialszych
cudach...”

bl. Michał Sopoćko

MSZE ŚWIĘTE
KOŚCIÓŁ PARAFIALNY
SANKTUARIUM
MIŁOSIERDZIA BOŻEGO
NIEDZIELA
8.00; 10.30; 12.00 i 17.00.

DNI POWSZEDNIE
poniedziałek-piątek
o godz. 7.00. i 17.00.
sobota 11.00. i 17.00.
(z formularza niedzielnego)

NABOŻEŃSTWA STAŁE
o 16.30.

wtorek - do Miłosierdzia Bożego
i środa-Nowenna do Matki Bożej
Nieustającej Pomocy.
Piątek – Godzinki o Miłosierdziu
5. dzień m-ca do św. Faustyny
15. dzień m-ca do bl. Michała
Sopoćki
19. dzień m-ca do Św. Józefa.

SAKRAMENT POKUTY
i POJEDNANIA
w kościele parafialnym
20 min. przed Mszą św.
w kościołach filialnych
przed Mszą św.

MSZE ŚWIĘTE
KOŚCIOŁY FILIALNE
NAWROCKO
NIEDZIELNA MSZA ŚW.
9.00.
II Piątek Miesiąca 16.30.
DALSZE
NIEDZIELNA MSZA ŚW.
9.00.
III Piątek Miesiąca 16.30.
WIERZBÓWEK
NIEDZIELNA MSZA ŚW.
w sobotę 17.00.
IV Piątek Miesiąca 16.30.

KANCELARIA
PARAFIALNA
czynna
w poniedziałek
17.30.-18.00.
czwartek
16.00. – 16.30.

Prosimy o wcześniejszy
kontakt telefoniczny
także w sprawach
pogrzebu
534 179 127

Jezu ufam Tobie!

Wiadomości Niedzielne

redakcja ks. Janusz Zachęcki
www.milosierdzie-mysliborz.pl

Parafia Rzymskokatolicka p.w. Św. Krzyża, Rok XIII, Nr 574 – 21-28.12.2025 r. 74-300 MYŚLIBÓRZ, ul. Kościelna 17, Tel. +48 534 179 127

„Dziś zwiastuję wam radość wielką”

Wigilia jest nocą, w której słowo „dziś” nabiera szczególnej mocy. Nie oznacza już tylko daty w kalendarzu ani chwili, która za moment przeminie. W tę noc „dziś” staje się wieczne. Anielskie orędzie — „Dziś zwiastuję wam radość wielką” — nie jest wspomnieniem wydarzenia sprzed dwóch tysięcy lat, lecz obietnicą, która spełnia się za każdym razem, gdy człowiek pozwala Bogu przyjść.

Radość, o której mówi anioł, nie przypomina tej, którą łatwo wywołać światłem, muzyką czy obfitością stołu. Jest cicha, głęboka i zaskakująca. Rodzi się tam, gdzie człowiek najmniej się jej spodziewa — pośród nocy, poza miastem, wśród pasterzy czuwających nad swoimi stadami. To właśnie im, ludziom prostym i niewyróżniającym się niczym szczególnym, zostaje zwiastowana radość wielka. Jakby Bóg chciał powiedzieć, że Jego przyjście nie jest nagrodą za doskonałość, lecz darem dla tych, którzy potrafią słuchać.

Wigilia uczy tej samej postawy. Zatrzymuje bieg dnia, każe czekać na znak na niebie, zaprasza do stołu, przy którym najważniejsze rzeczy dzieją się bez słów. Oplatek łamany w milczeniu staje się echem anielskiego orędzia. Radość wielka objawia się nie w nadmiarze, lecz w prostocie gestu, w pojednaniu, które często kosztuje więcej niż uroczyste życzenia.

„Dziś” oznacza również bliskość. Bóg nie odkłada swojej miłości na później, nie uzależnia jej od ludzkiej gotowości. Przychodzi tej nocy — do domów, które nie są idealne, do serc pełnych niepokoju, do relacji naznaczonych zmęczeniem. Rodzi się w ciszy, jakby chciał, aby nic nie zagłuszyło prawdy, że radość nie polega na ucieczce od ludzkich spraw, lecz na ich przemianie od wewnątrz.

W anielskim zwiastowaniu radość zawsze łączy się z obecnością Zbawiciela. Nie jest obietnicą łatwego życia, ale zapowiedzią sensu. W Wigilię człowiek odkrywa, że radość nie usuwa ciemności natychmiast, lecz zapala światło, które pozwala przez nią przejść. Jedna świeca, jedna gwiazda, jedno dziecko wystarczą, by noc przestała być straszna.

Puste miejsce przy stole staje się w tym świetle znakiem szczególnym. Jest przestrzenią oczekiwania — na drugiego człowieka, na pojednanie, na Boga. To właśnie tam, w miejscu niedopełnienia, może narodzić się radość największa. Nie ta, która wynika z posiadania, lecz ta, która rodzi się z przyjęcia daru.

Wigilia nie kończy się wraz z wieczerzą. Jej sens rozciąga się na całe życie, przypominając, że Bóg wciąż mówi „dziś”. Dziś chce być blisko. Dziś chce przynieść radość, która nie przemija wraz z nocą. Dziś zaprasza, by uwierzyć, że nawet w największej ciszy świata można usłyszeć dobrą nowinę.

Bo radość wielka nie przychodzi z hałasem. Przychodzi jak dziecko — i zostaje z tymi, którzy potrafią zrobić dla niej miejsce.

LITURGIA

NARODZENIE PAŃSKIE

WIGILIA – ŚRODA - 8.00.
MSZA W NOCY - PASTERKA
WIERZBÓWEK 20.30.
DALSZE 22.00.
NAWROCKO 22.00.
20.30. z udziałem dzieci
24.00. dla wszystkich

MSZA W DZIEŃ 25.12.
10.30. 12.00. 17.00.
Kościoły filialne 9.00.

II DZIEŃ ŚWIĄT 26.12.
Św. Szczepana
10.30. 12.00. 17.00.
Kościoły filialne 9.00.

28.12. NIEDZIELA ŚW. RODZINY
uroczyste zakończenie
ROKU JUBILEUSZOWEGO
w kościele parafialnym
godz. 10.30. wraz z odnowieniem
przysięg małżeńskich

Kościoły filialne-układ niedzielny

Dziecię nam się
narodziło,
Syn został nam
dany.

Izajasz 9,5

Drodzy Parafianie,
Pielgrzymi,
Ludzie dobrej woli...

życzymy Wam

nadziei ,
która nie gaśnie
i szczęścia.
które trwa wiecznie...

Radosnego świętowania
Narodzenia Pańskiego
życzą duszpasterze:

ks. proboszcz,
ks. Robert
ks. Paweł
i Siostry „Faustynki”

Gloria in excelsis
Deo...

Boże Narodzenie?

Każdego roku Boże Narodzenie przychodzi cicho. Nie wdzierą się gwałtownie w historię, nie ogłasza swej obecności krzykiem ani potęgą. Przychodzi jak noc w Betlejem — uboga, ciemna i pozornie nieznająca. A jednak to właśnie w tej nocy świat zmienia swój bieg. Pytanie, czy potrzebne jest nam Boże Narodzenie, nie jest więc pytaniem o święta, lecz o sens ludzkiego życia.

Człowiek od zawsze nosi w sobie tęsknotę za Bogiem, który byłby blisko. Nie takim, którego trzeba się domyślać w odległym niebie, lecz takim, którego można dotknąć, zobaczyć, wziąć na ręce. „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał” — mówi Ewangelia. Ta miłość nie zatrzymuje się na słowie. Przybiera ciało. Staje się oddechem dziecka, jego kruchością i płaczem. Emmanuel — Bóg z nami — przestaje być obietnicą, a staje się obecnością.

„Słowo stało się ciałem” — te słowa brzmią jak szept, a niosą w sobie ciężar całego nieba. Bóg wchodzi w historię bez blasku i triumfu. Wybiera drogę, którą człowiek zwykle omija: ubóstwo, zależność, bezradność. Żłóbek staje się pierwszym miejscem objawienia Bożego miłosierdzia. Tu Bóg nie osądza, lecz milczy. Nie żąda, lecz daje siebie.

Błogosławiony Michał Sopoćko widział w tajemnicy Wcielenia najgłębszy gest miłosierdzia — Boga, który nie czeka, aż człowiek się podniesie, lecz sam schyla się ku jego nędzy. W betlejemskim Dziecku objawia się miłość, która nie boi się ludzkiej słabości. To miłosierdzie, które zaczyna się nie na krzyżu, ale w noc narodzin, w ciszy, w ukryciu.

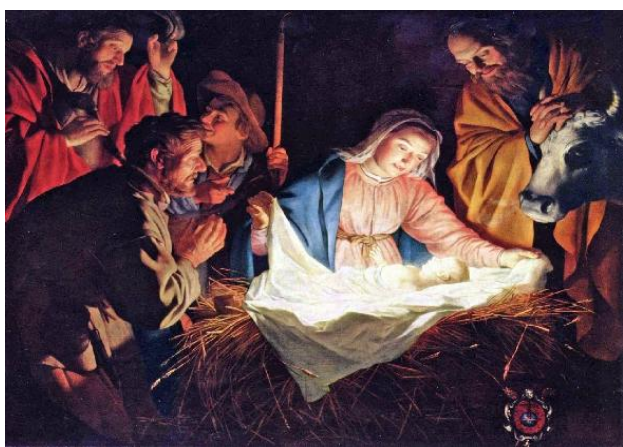
Dziecię Jezus staje się dla człowieka szkołą innego patrzenia na świat. Uczy, że siła nie rodzi się z panowania, lecz z zaufania. Że prawdziwa wielkość potrafi być mała. „Jeśli się nie staniecie jak dzieci” — mówi Chrystus — a Boże Narodzenie dopowiada te słowa obrazem: oto Bóg, który staje się dzieckiem, aby człowiek mógł nauczyć się przyjmować miłość, a nie ją zdobywać.

W refleksji bł. Michała Sopoćki żłóbek nigdy nie jest oderwany od krzyża. Betlejem już nosi w sobie cień Golgoty. Bóg, który rodzi się w stajni, zgadza się także umrzeć na krzyżu. Miłosierdzie nie jest chwilowym wzruszeniem — jest drogą, która prowadzi przez całe życie Chrystusa. Bez Bożego Narodzenia nie byłoby Wielkanocy, bo nie byłoby Boga, który odważył się być tak blisko człowieka.

W świecie pełnym hałasu, pośpiechu i lęku Boże Narodzenie wciąż brzmi jak ciche światło zapalone w ciemności. Nie rozprasza od razu wszystkich mroków, ale pozwala zobaczyć drogę. „Światłość w ciemności świeci” — i to wystarczy, by człowiek nie zgubił nadziei.

Boże Narodzenie jest potrzebne, bo przypomina, że Bóg nie jest ideą ani wspomnieniem. Jest Obecnością. Przychodzi tam, gdzie człowiek najmniej się Go spodziewa — do codzienności, do słabości, do serca, które często jest jak betlejemskie stajnia: ubogie i nieprzygotowane. W myśli błogosławionego Michała Sopoćki właśnie tam rodzi się miłosierdzie.

Potrzebujemy Bożego Narodzenia, ponieważ potrzebujemy Boga, który nie boi się być mały, abyśmy my nie bali się być ludźmi.

Kolęda od wieków towarzyszy polskiemu przeżywaniu

Bożego Narodzenia. Jest czymś więcej niż pieśnią — stanowi zapis wiary, wrażliwości i historii. Dawniej i dziś brzmi inaczej, zmienia formę i język, ale nie traci swojego najgłębszego sensu: opowiadania o Bogu, który przychodzi do człowieka.

Dawne kolędy rodziły się w świecie prostym, rytmicznym, zanurzonym w naturze i liturgii. Ich język był podniosły lub ludowy, ale zawsze zakorzeniony w Piśmie Świętym. Pieśni takie jak „Wśród nocnej ciszy”, „Anioł pasterzom mówił” czy „Bóg się rodzi” pełniły rolę katechezy — uczyły prawdy wiary, tłumaczyły tajemnicę Wcielenia, wprowadzały w teologię paradoksu: Boga wielkiego, który staje się mały. Śpiewano je wspólnie, bez pośpiechu, często z pamięci, przekazując z pokolenia na pokolenie nie tylko melodię, lecz także sposób przeżywania święta.

Pastorałki dodawały temu obrazowi kolorytu codzienności. Wprowadzały do Betlejem polski krajobraz, wieś, obyczaje, a nawet humor. Były bliskie człowiekowi pracy i trudu, pokazując, że tajemnica Narodzenia Pańskiego nie oddziela się od życia, lecz w nie wchodzi. Dawna kolęda nie bała się prostoty — jej siłą była wspólnota i powtarzalność.

Współczesna kolęda rodzi się w świecie szybszym i bardziej indywidualnym. Często ma charakter osobistej modlitwy, refleksji lub wyznania. Zamiast opisywać wydarzenie z Betlejem, pyta o jego sens dziś — w doświadczeniu samotności, zagubienia czy niepokoju. Jej język bywa oszczędniejszy, bardziej symboliczny, a melodie czerpią z różnych gatunków muzycznych. Współczesne pastorałki częściej mówią o ciszy niż o anielskich chórach, o sercu niż o stajence.

Zmienił się także sposób śpiewania kolęd. Dawniej były one naturalnym elementem życia wspólnotowego — śpiewano je przy pracy, w domu i w kościele. Dziś częściej są słuchane niż śpiewane, obecne w nagraniach, koncertach i mediach. Jednak nawet w tej zmienionej formie zachowują zdolność budzenia pamięci i emocji. Jedna melodia potrafi przywołać obraz rodzinnego domu, zapach choinki, poczucie bliskości.

Mimo różnic, kolęda dawniej i dziś spotykają się w jednym miejscu — przy żłóbku. Zarówno tradycyjne, jak i współczesne pieśni są próbą odpowiedzi na to samo pytanie: kim jest Ten, który się rodzi? I kim staje się człowiek, gdy pozwala Mu przyjść? Forma może się zmieniać, ale treść pozostaje niezmienna — Bóg jest blisko.

Kolęda, niezależnie od czasu, jest mostem. Łączy pokolenia, wrażliwości i języki. Przypomina, że wiara nie jest zamknięta w przeszłości, lecz wciąż szuka nowych słów, by opowiedzieć starą historię. I dlatego kolęda — dawniej i dziś — pozostaje żywa, dopóki ktoś chce ją zaśpiewać nie tylko głosem, ale sercem.

INTENCJE MSZALNE

zamawiaj intencje przez telefon [71-731-11-11](tel:71-731-11-11) zeskanuj kod

IV NIEDZIELA ADWENTU - 21.12.

8⁰⁰ – int. wolna .
9⁰⁰ – NAWROCKO + Piotr, Bronisława, Edward Szmigiel i Adam Guzowski
9⁰⁰ – DALSZE + Maria i Kazimierz Mikołajczyk ; Maria i Stefan Mazur
10³⁰ - za parafian
12⁰⁰ - jubileuszowa ks. proboszcza z okazji 40 rocz. święceń Kapłańskich/ int. Ż.R. i R. R. za D./
12⁰⁰ - za Marcelinę z okazji 9 urodzin, dziękujemy za dar życia i prosimy o Boże błogosławieństwo i opiekę Maryi na każdy dzień, dziękujemy za dar macierzyństwa/ojcostwa i prosimy o siły i mądrość w wychowaniu Marceliny
15⁰⁰ - kaplica- dla Czcieli Miłosierdzia Bożego
15⁰⁰ - kaplica- w 1 rocz. + Antonina Ostapowicz i zmarłych Antoni Antczak Jerzy Ostapowicz Stanisław i Waleria Antczak
17⁰⁰ + Mieczysława Szczepaniak w 1 rocz.

PONIEDZIAŁEK - 22.12

6³⁰ - int. wolna
17⁰⁰ - int. wolna

WTOREK - 23.12.

6³⁰ + Zbigniew Śliwiński / int. firmy Sacrum /
17⁰⁰ + Krystyna Salomea Szokaluk w 15 rocz.

ŚRODA - 24.12. WIGILIA NARODZENIA PAŃSKIEGO

8⁰⁰ - int. wolna
8⁰⁰ - int. wolna
8⁰⁰ - int. wolna

CZWARTEK - NARODZENIE PAŃSKIE - 25.12. MSZE W NOCY

20³⁰ + Ryszard i Sabina Borna w 4 rocz.
20³⁰ - WIERZBÓWEK – int. wolna
22⁰⁰ - NAWROCKO – int. wolna
22⁰⁰ - DALSZE – int. wolna
24⁰⁰ - za parafian

MSZE W DZIEŃ

9⁰⁰ – WIERZBÓWEK + Aniela i Franciszek Mlynek
9⁰⁰ – NAWROCKO + rodziców chrzestnych Konstanca Kaźmierczak i Stefan Wasiewicz
9⁰⁰ – DALSZE + Irena Henryk Jan Bialek
10³⁰ - w int. Bogu wiadomej
12⁰⁰ + Gertruda Bachońska (z okazji urodzin), Franciszek, Zdzisław, Antoni, Bogusława z rodziny Bachońskich
17⁰⁰ - w int. siostry Ewy z okazji imienin o Boże błogosławieństwo, zdrowie potrzebne łaski do życia świętego

PIĄTEK NARODZENIA PAŃSKIEGO - 26.12. - ŚW. SZCZEPANA

9⁰⁰ – WIERZBÓWEK – int. wolna
9⁰⁰ – NAWROCKO+ Józef, Jadwiga, Leszek, Katarzyna Irena Watral + Bogumiła Stanisław Dudek + Leonarda Blach
9⁰⁰ – DALSZE – int. wolna
10³⁰ - o Boże błogosławieństwo i wypełnienie się woli Bożej w życiu rodziców chorego 4 letniego Piotrusia, o zdrowie dla niego
12⁰⁰ + Kazimierz Patroś
17⁰⁰ + Helena w 15 rocz.+ Tadeusz i Grzegorz Kozaneccy

SOBOTA - 27.12.

11⁰⁰ - w int. Franciszka w podziękowaniu Bogu za otrzymane łaski i opiekę Matki Bożej w 2025 roku oraz z prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie, siły, dary Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej w 2026 roku.
17⁰⁰ - o wypełnienie się woli Bożej i zdrowie o potrzebne łaski dla Małgorzaty

17⁰⁰ WIERZBÓWEK - NIEDZIELA Św. Rodziny - int. wolna

NIEDZIELA ŚWIĘTEJ RODZINY - 28.12.

8⁰⁰ + Bronisława i Eugeniusz Chmielowiec.
9⁰⁰ – NAWROCKO + Zbigniew Drzewiński w 4 rocz.
9⁰⁰ – DALSZE + Leszek Cwenarkiewicz
10³⁰ - za parafian
12⁰⁰ + Robert Jarmola dwa miesiące po śmierci oraz zmarłych z rodziny Jarmola Ksenię, Piotra, Tomasz i Piotra
17⁰⁰ + Urszula Kawka w 15 rocz.